

DONGÓ

A Garabonciás

XIII. év. 18. szám 1915 szeptember 15. Cleveland, O.

Az összeesküvés.

— Komám, esküdjünk össze! — Esküszik a fene.
— No, mán ugy értem, hogy két mérges irányában. — Az már más!

Öreg népfölkelők.

Ballagnak meg-megcsukló sorban,
Már nem a fürge legény-korban.
Szürkül a haj... ráncos a homlok...
— Ég véletek, szép rónák, dombok,
Mühelyek, boltok,
Irodák, gyárok, rétek és mezők,
Anya, hitves, kisgyermek... könnyezők.

Még testükön a honi köntös.
Lelkük még vissza-visszaröpdös,
Mint vándormadáré, a drága
Elárvuló fészekre, tájra,
Utoljára...
Sóhajtvá még visszatekintenek.
Kalapjukkal még bucsut intenek.

Aztán... kemény ölére zárja
Őket a nagy, komor kaszárnya.
S mikor kilépnek újra onnan:
Lábuk már egy ütemre dobban
S büszke sorban
Masiroz már az uj — honvédcsapat
Szent háromszinü lobogónk alatt.

Fölharsan ajkukon az ének...
Szállnak elébe tűznek-vésznek.
Gyermekért, hitvesért, anyáért
S mindenünk szent foglalatjáért:
A hazáért.
S a testük-lelkük újra fiatal,
S a nevük: hős. Az utjuk: diadal!

LAMPÉRTH GÉZA.

Szálló-igék.

Megcsiklandozta a misziszt,
mint a barbertoni bodi.

A barbertoni miszisz pincéje a konyhából vezetett le a mélységbe. Egy izben az egyik bodi egy üveg sörért ment a pincébe, a miszisz pedig a szomszéd miszisszel a pinceajtó mellett beszélgetett. Amikor a bodi a pincéből feljövet meglátta a két trécselő misziszt, a szomszéd miszisznek megcsiklandozta a körmével a lábát. Nagy körme volt a bodinak, azért a miszisz azt hitte, hogy valami kutya karmolja őt s elkiáltotta magát ijedtében, hogy kuss, te kutya dög s azzal egy hatalmasat rugott a vélt kutya, de tényleg a bodi fejére, úgy hogy a bodinak csakhamar uborkává dagadt az orra. A többi bodik, akik tanui voltak ennek a jelenetnek, hatalmas hahotába törtek ki. Most ha valakit akaratlanul megütnek, rámondják, hogy megcsiklandozta a misziszt, mint a barbertoni bodi.

Pálinkát főztek, mint a north
tonawandai bodik.

Pálinkát akartak főzni a north tonawandai bodik, de nem értettek hozzá, hát a terv füstbe ment. Összegyültek a bodik a pincébe, feltették a fazekat, de rosszul kapcsolták be és annyira alátüzeltek, hogy a vasfazék kilyukadt. Az egyik bodi már alaposan beszedett a mérgesből, természetesen nem abból, amelyiket maga főzött s mikor látta, hogy a fazékba öntött "szájderből" sohasem lesz mérges, a fazekat teleöntötte "dzsinnel" s akkor a fazékból itták a mérgest. Most, ha valaki nagyon szeretne valamit megcsinálni, rámondják, hogy pálinkát főzött, mint a north tonawandai bodik.

Vidéki krónika.

A táncos miszter.

Nagy lakodalmat csapott a new brunswicki miszter. Ott volt a város apraja nagyja, a cigány pedig állandóan húzta, hogy semmi babám, semmi, ugy kell annak lenni. A fiataltság, de még az öregebb vendégek is táncra kerekedtek s úgy járták a csárdást, mint odahaza az "ókontriba", amikor még nem volt olyan rettenetes muszkakergető világ. Csupán a házigazda nem akart táncolni, mert már nagyon dolgozott benne a sokféle mérges és kijelentette, hogy ő addig nem tud táncolni, amíg a muzsika szól. Amint minden jónak, rossznak vége szokott szakadni, vége szakadt a lakodalomnak is. A vőlegény és menyasszony csendben, a vendégek pedig elég hangos jókedvben távoztak el a lakodalmas háztól. A cigányok is összeszedték magukat és mentek haza a nagy munka után. Mikor már mindenki eltávozott, csak a miszter, a miszisz és a bodik maradtak a házban, akkor ismét megjött a miszter kedve, s elkezdett muzsika nélkül táncolni. Táncra húzta a misziszt is. De a sok mérges nagyon dolgozott a miszterben s egy csárdás fordulónál úgy elvágódott, hogy egészen leütötte a bőrt a térdéről. A miszisz kijelentette, hogy ő nem táncol tovább. Dühös lett erre a miszter s azt mondta, hogy lemegy a pincébe, kinyit egy hordó söröt s mulat tovább ezeregyig. Csapra is ütött egy tele hordót, de abból egy csepp sör sem folyt, mert az oldal-

dugót nem húzta ki a miszter. Vett egy nagy szeget s beleverte a hordó kellős közepébe, hogy majd így jobban kifolyik a sör. A bodik látták, hogy mit művel a gazda, ők is lementek, hogy majd mulattatják őt s elfelejtetik vele, hogy felütötte a bőrét. A bodik elkezdtek a legújabb angol nótát énekelni, de ez megdühösítette a misztert, mert hogy ő egy szót sem értett az "ánglius" csárdásból. Felkapott egy széket s a bodik közé csapta. A bodik észrevették a miszter szándékát, szétugrottak s a szék egy másik bodi kezében volt tejes üveget talált, mert hogy a bodi tejet ivott háborgó gyomra lehűtésére. A tejes üveg természetesen eltört s a tej a bodi szemébe fröccsent és szétfolyott az ünneplő ruháján. De azért a bodi nem szólt egy szót sem, hanem csendesen felment a pincéből, mert tudta, hogy a miszter igen jó ember, csak nagyon a fejébe szált a mérges és dühös, hogy a térdéről lement a bőr.

A jó tanács.

Az egyik new brunswicki bodi igen jól tartotta a bodikat a sok jó étellel és itallal, hogy az orvosnak nem egyszer kellett a bodik elrontott gyomrát "kikurálni". Egy izben az egyik "nőburdos" ment az orvoshoz s így adta elő a panasztát: Nem tudok enni doktor ur, mert mindig látom, hogy a miszisz azzal a szappannal mossa az edényeket, amellyel a gyermekruhá-

KITÜNŐ AJÁNLAT

Nebo Box fedele $\frac{1}{2}$ centet ér
Egy egész Cupon értéke $\frac{1}{2}$ cent

Egész Cupon és doboz fedél ugyanazon értékkel bír. Tetszés szerint készpénzre vagy értékes ajándékokra becserélhető.
(Ezen ajánlat 1915. dec. 31-ig érvényes)
P. Lorillard Co., Inc., New York Est. 1760

kat. Pedig a miszisz igen jól főz, sokszor ad huslevest és olajos salátát. Az orvos egyszerűen azt mondotta a betegnek, hogy én magának orvosságot nem adok. Ha nem tetszik a miszisz, akkor "muffoljon" máshova. Most pedig fizessen egy dollárt, amiért meghallgattam s amiért tanácsot adtam. A "nőburdos" keservesen kiszurta a beteget és hosszú orral távozott haza.

A munhalli tehénfejés.

Szorgalmasan fejte tehenüket a munhalli miszisz, azonban könnyű volt neki a nehéz munkát végezni, mert szorgalmasan segített neki a főburdos is, aki hűségesen bevonult a misziszszel az istállóba a nagy sajtárral együtt. Egyszer aztán a gazda is betévedt az istállóba, de ugyancsak nagyot nézett. A káromkodó miszter a miszisz hajtűit a széna közül keresgélte elő.

Mint halljuk legközelebb a Muffol Miska is elmegy Munhallra segíteni a miszisznek a fejésben.

Földikém!

Az orroddal csókold meg a földet, ha potyán olvasod a Dongót!

VETERÁN PESTA

régi amérikás és Zöldfülü Marci.

No Marcink hát kutya rossz sorba kerültünk itt holmi öreg amérikások miatt, akik először nem is igazi öreg amérikások, meg azután pesel tréne igen sebesen gyűttek el a zókontriból, merhogy égett a talpok alatt a föld. Hát elég baj biz a, hogy nekünk mindég befűtenek valahun. Mer hát igaz, hogy nem igen teccik itt a magyarnak, hogy a puskát meg gojót kell itt csinítani a saját testvérei ellen, oszt sokkal lyobb vóna, ha inkább ekét, kapát, kaszát meg gépeket csinánának, mer nem sok áldás van a zójjan pénzen, akit véren szereztek.

No de hát ebbe a kontriba vagyunk oszt hát tisztelni kell a törvényt, mer annak nagy ereje van. Ha ez az ország oszt mondí hogy lehet puskát csinálni, hát akkor lehet. Persze, aki nem akar csinálni, hát annak nem muszáj, mer van itt elég másféle fektí, hát ott is lehet dógozni. De ha mán valakinek így kell keresni a kenyérét, hát osztat csak sajnálni lehet, mer könnyes annak a kenyérnek minden falattya.

Persze eppár nagyképü amérikás ulységcsináló mingyár ránk fogja, hogy mink összeesküttünk meg hogy még tán öldösní is fogjunk. Pedig hát az nem úgy van, mer nem vagyunk mink talihányok, akik eccerre kedvesek, merhogy a zángliusnak segitenek.

No de maj kisül valamikor minden. Maj meglátik itt eccer,

hogy mink órájtos emberek vagyunk, akik még a szívünknek is serapot tuggyunk mondani csak azér, hogy betarcsuk a törvényes rendet. Oszt mink nem tehessünk arrul, hogy némejjik ember álmodik valamit oszt aztat gondolí, hogy mán a kezébe van a tuzok, pedig még verebet se fogott.

Gyere no Marcink oszt igrünk egyet erre a sok keserűségre, mer a druszádnak most ugyis igen keserű lehet a szája íze. Tán még keserűbb, mind vót tizenkét év előtt, amikor a zókontriba a tilosba tévett.

Fölháborodás.

Nasr Eddinhez egy napon beállít a szomszédja, hogy kölcsönkérje a szamarát.

— Nagyon szívesen adnám kölcsön, — mondja ez, — de legnagyobb sajnálatomra nincs idehaza.

Miközben ezt mondja, a szamár kint ordítani kezd.

— Ime, ordít a szamarad! — feleli a szomszéd.

Mire Nasr Eddin dühösen rárvall:

— Micsoda szemtelenség ez? Hát te inkább hiszel a szamaram szavának, mint az enyémelek?...

—o—

Az inyenc.

Cinóber ur lármáz a vendéglőben:

— Kérem, én nem kérek nagy adagot és nem kérek olcsó árkat. Én azt se bánom, ha semmi sincs a tányéron. De anak aztán elsőrangú íze legyen!

Kés nélkül is megszabadul a gyomorbajoktól,

aki gyomra rendbentartásáról, vére tisztántartásáról minden áron gondoskodik. A vakbélgyulladás vagy amérikai-magyarul penniszájdesz, valamint más számos veszedelmes gyomorbaj, mind annak a következménye, hogy a gyomor rendetlenül működött s a vér a tisztátalanságtól nem keringhetett szabályosan az erekben.

AKI

PARTOLA

GYOMOR ÉS VÉRTISZTÍTÓ
GYÓGYCUKORKÁT használ

annak nem kell rettegni sem vakbélgyulladástól, sem egyéb veszedelmes gyomor- és bélbajtól, mert a Partola állandóan rendben tartja az emésztő szerveket és tisztogatja a vért.

Használjon ön is idejében,

ha egészségét úgy a maga, mint szerettei érdekében becsüli valamire. Ezer meg ezer példát találunk az életben, ami mind enek a szükségességét bizonyítja.

Egy nagy doboz Partolát akár ide, akár az óhazába egy dollárért küld a feltaláló:

PARTOS PATIKA

160 SECOND AVENUE,

New York, N. Y.

FIGYELEM: A Partos Patikának utazó ügynöke nincs.

MEGGONDOLTA.

- Jé, hát igazán megcsókolta? És sikoltottál legalább?
 — Akartam, de megijesztett.
 — Hogyan?
 — Azt mondta, hogy ha sikoltok, akkor soha az életben többé meg nem csókol.

LISZTLOPÓ ÉS EZÜST-ÉREM.

Alacsony, zömök, kurtanyaku legény volt, széles válla, domboru, öblös mellkasa rendkívüli erőt engedtek sejteni, öklelő, villogó, apró szeme, előreálló ála első pillantásra elárulták a szangvinikus, hirtelen mérgü embert. Mellén a nagy ezüst vítézségi érem csillogott. Megfogtam a legényt, — előbb nagyon lenézett és nem akart barátkozni, de mikor megtudta, hogy én is katona voltam, kien-

gesztelődött s megengedte, hogy vele sétálhassak a szétlőtt vasuti állomásépület előtt.

— Hát mi van azzal a medáliával? — vettem elő. — Hogy kapta?

— Hát csak együtt! — volt rá a lakonikus válasz.

— Jött, jött! De csak úgy ingyen nem adják! — faggattam tovább.

— Hát kiverekedtem magamnak! — felel már most büszkében, — megfizetett érte jó néhány muszka!

— Valami szép hőstett, ugy-e?

Föllelkesítette a hazaszeretet, magával ragadta az a tudat, hogy édes hazáját, földjét, véreit védi a betörő barbár ellenséggel szemben... és papoltam még neki tovább ideálisnál ideálisabb dolgokat. Ő türelemmel végighallgatta, végigtűrte hirtelen lelkesedésemet, de a végén kijelentette:

— Nem úgy vót a! Hátszen igaz, a haza is, meg a föld is, noha nekem nincs földem, meg a véreim is, noha nincsenek senki véreim, — de mégis inkább az, hogy — nagyon felmérgecsitettek! Mert hogy úgy vót, hogy előbb a káplár ur leadta, hogy: "lébaf sisszen" (lebhaft schies-sen!), én meg dógoztam bele, löttem, mert már nagyon közel voltunk a muszkáhon, — oszt' a nagy buzgalomba, nem hallottam az újabb kommandérozást, hogy fájer ánstellen, oszt dógoztam tovább! Arra oszt a káplár ur rámgyütt, hogy azt mondja: "Süket vagy hej! Te lisztlopó!" — Azt mondta, lisztlopó, mer hogy tudja, hogy én otthon molnár vagyok! Mán, uram, csinájjanak velem akármit, csak nem, hogy lisztlopó! Nagyon elmérgesedtem ezen, dehát a káplár urral nem lehet semmit tenni, azér ő sarzsi. Hanem akkor jött a sturm! Én aztán erre azon nagy mérgemben elsőnek ugrottam ki az árokból, — héj, az angyalát neki a muszkának a puska boldogabb végivel, — elsőnek éppen egy tiszt ur került élémbe, örült a lelkem is, hogy mennyivel nagyobb ur, mint én, sarzsi is és mégis főbe üthetem! Utána még egypárat eldöngettem és mire a mérgem elpárolgott, az ellenséges lövészárkot el is foglaltuk! Így jött aztán a medália!

— De hát így mégis csak hőskend! — mondom a kezét megrázva.

— Hát már hogyne, — mikor azt mondja, hogy lisztlopó.

MUFFOL MISKA

főburdos vélekedései.

Kutya meleg van, jubecse! Addig panaszkodtunk a hideg miatt, hogy eccer csak ránk gyűtt a kánikula, akibe nemcsak a kutya megvesz, de a magamfajta cingel ember is, akinek — követem — még a füléről is csorog a veriték.

Aszongya a misziszem, hogy aszongya a misztere bestrájkolt, hát elvehetném a hejjét. No erre igen megijtettem, mer mondok ebbe a kutya melegbe nem valami órájtos dógozni a fektribe. Mondok osztég hun strájkolt be a miszter? Hát aszondi a miszisz, hogy itthun. No, mondok, akkor acórájt. Mer a házimunkát igen lájkolom.

Veszt Homsztádon meg a miszisz kiment estve oszt igen vacsolta a göncön szekeret, de a miszter is megunta a dógot oszt kiment a miszisz után. No de vót is a miszisznek ne mulass de ugy, hogy három napig a zágyba gondózkodott a göncön szeker ruggyáru.

Egy másik vezt homszádi miszisz meg igen kitanitgatta a burdosait. Aszondi, hogy ő is nyári iskolát tart akárcsak a rektor. Aszongya a miszisz a bodiknak, hogy aszondi ne köszönjenek más miszisznek. Hát a bodik szót is fogattak, de legült a főburdos, aki még a kalapot is a szemébe huszta, hogy ne kejjen köszönni.

BUDAPESTI TEJESEK

A tejhamisítás valóságos atyamesterei: a budapesti svábok.

A valóság az, hogy ezeknek a sváboknak egyáltalán nincs tehénük, hanem reggelenként ők maguk beállítanak a tejnagykereskedők telepére, ahol megveszik a forgalmukra szükséges tej bizonyos részét, amelyet még ott a helyszínén egészítenek ki a forgalom teljes szükségletére. Akárhányszor a tejt vásárlás után nyíltan odamennek a vízvezetékcsaphoz és nyomban megsziporítják a vásárlott tej mennyiségét.

*

A tejhamisítással vádolt svábok ügyének tárgyalása körülbelül így folyik le:

Szakadatlanul sváb asszonyok jönnek be az ajtón, egy-egy ötperces tárgyalás után. Oly gyorsan megy, mint valami akta-aláírás s amellet még a nehézség sincs meg, hogy egyik vagy másik kifogásolná a dolgot. Ellenkezőleg! Belenyugszik mind s örül, hogy ép bőrrel szabadul ki a tárgyalóteremből. Mind-egyik önkéntelenül azt várja, hogy bűnének következményeképpen kitiltják az árusítástól s ebbeli csalódásukban nem sajnálnak semmiféle összeget. Hát ezért nem tiltakoznak az ítélet ellen. Ugy látszik, a "milimári" foglalkozás egészen jó üzlet, mert kifutja belőle szépszerén az ilyen horribilis összegű pénzbüntetés is.

Krupp Mátyásné következik. Május 21-én vettek tőle tejmin-tát és kiderült, hogy a tej tartalmába óriási százaléku nitrátos víz volt keverve.

— Elismeri, Kruppné? — kérdi a fogalmazó.

— Igen, szól a rövid felelet.

— Megbüntetem száz koronára.

Az egyetlen, aki leszörnyűködik a mai nap délelőttjén:

— Jesszasz! — sivit fel — kilenc gyerek anyja vagyok, az uram a háboruban, csak most az egyszer ne..

Hiába minden kérés, a fogalmazó lelkiismeretes szigora nem enyhül:

— Fizetni vagy leülni öt napra, — szól rá az asszonyra.

— No jó, legyen, hát akkor inkább leülöm.

És a kilencgyerekes Kruppné félénken, gyakorlatlanul kérdezi:

— Mikor kezdek el fogalmazó ur?

Megkapja a választ és csöndes rezignációval az egyetlen megilletődött sváb asszony kisuhan a teremből, de mielőtt távozik, biztatólag szól oda a fogalmazóhoz:

— Mig ülök, addig majd a nagyobbik leányom viszi a tejet.. Csak őt óvja meg az isten hasonló bajtól...

*

No, de itt van Bittler Teréz is, aki "strohmannak" elhozta a 14 éves gyönyörű szép leányát. Nagy praxisuk van már a budai sváboknak, mert azt is tudják, hogy a gyermeket nem lehet megbüntetni:

— Nem én mentem a tejjel, — fogadkozik — hanem ez a leány, a leányom!

— De ki hamisította?

— Sem én, sem ő, — szól kurtán a válasz, mire a fogalmazó türelmetlenül rákiált:

— És a nitrátos víz?

A nitrátos víz. Az egyetlen ami meggyőzi a "milimárikat" arról, hogy a hatóságot ezuttal nem vezethetik félre. Hallgatnak ilyenkor és lekonyítják a fejüket, minden védekezés nélkül. Később aztán mégis megtalálja a szavakat.

— A leányom, a leányom, — tolja elő a gyermeket bünbaként.

— Igen, a leánya, — feleli zordan a fogalmazó — ha még egyszer elmékerül, javító-intézetbe kerül. Megértette?

— O, du lieber Gott! — szörnyűködik az asszony — akkor inkább én ülök, meg máskor az uram — folytatja, elsólván magát a jövő terveit illetőleg és gyorsan karjába akasztva a leányzó karját, elköszönt a fogalmazótól.

HUSZÁR-ETIMOLÓGIA.

Most a háboru tizenkettedik hónapjában csakugyan közhely leírni, mégis büszkén emlegetjük, hogy a magyar katona mindenhez ért, minden körülmények között megállja a helyét és mindenféle helyzetben föltalálja magát. Lövészárkot és és kunyhókat ácsol, galíciai dombokat szánt föl és orosz rónákon arat, harcol kozák és gyalogos ellen, szuromnyal sturmol és lóháton attackoz, verekszik éjjel és nappal, egyforma rátermettséggel birkózik meg az agyszikkasztó hősséggel és a csontörülő hideggel, sőt — horribile dictu! — még a kimondhatatlanoknak tartott rutén helységnevekkel is, melyek pedig rettentő akadályokat tornyosítanak elébe.

Meglepő az a magyaros ötletesség, mellyel a sohasem hallott szláv szavak mássalhangzóinak boszorkányosan egybefonódott labirintusán keresztül vágja magát.

A középgalíciai harcok alatt egy huszárpattall, melynek parancsnoka egy hajdusági káplár volt, földérintő szolgálatra küldtek ki az orosz pozíciók felé. Az ezredparancsnok térképről diktálja a dispoziációt.

— Második számú hirszerző-járőr, Vajda tizedes, négy huszáral Ustrzyki Dolni felé lovalogol...

Mivel látja, hogy a káplár nem értette meg a helység nevét, újra elismétli betűszerinti tagozással:

— Us-tr-zyki Dol-ni! Jegyezze föl magának, mert elfelejti. A káplár benyul a mentéje alá, előkotorja a noteszét, meg-

nyálazza a plajbászt és jegyez. Azután összecsapja a sarkantyuját, nyeregbe száll és ellovalogol.

Három óra mulva visszaérkezik az első küldönclovas, csáková belsejéből előveszi az írott jelentést és átadja a parancsnoknak. A parancsnok kibontja, elolvassa, azután hangosan elneveti magát. A jelentésben ez állott:

“Usgyi csiki tolni. Déli tizenkét óra. A kijelölt vonalat elértem. Vajda tizedes, második számú hirszerző-járőrparancsnok”.

A lovashajduk ötletes ivadéka akinek nemcsak az Atyauristen de még a pocsolyás Galicia is magyar, így fordította le a kimondhatatlan szláv helységnevet.

ÖSZI JÓ TANÁCS.

Itt az ősz. Érik a szőlő, ma-holnap szüretelnek. A Dongó egész nyáron át hasztalanul biztatgatta a hátralékosokat. A betegek nem jöttek. De most már vége a türelemnek. Munka is van, meg pénz is van mindenfelé. Azért az a jó tanácsunk, hogy kiki szurkolja le a beteget; mert máskülönben a Dongó helyett a fogait olvashatja. Közelezer hátralékosnak szól ez a jó tanács. Reméljük, hogy megfogadják a tanácsot és harapófogóval nem kell belőlük kihuzni a betegeket.

Hornyák Gyuri híres csaplár,
A csapja már hajnalban jár.
Gyerünk pajtás, igyunk nála,
Mert ő szkunert rak a bárra.
Térjen be, ki arra járna;
Ott talál majd Veteránra.
Címe: 612 FRONT STREET,
a kis “csencsnél”. TOLEDO, O.

RIZSÁK JÁNOS PÉNZSZALLÍTÓ,
KÖZJEGYZŐ ÉS
VÁLTÓ-ÜZLETE

129 SECOND ST.

PASSAIC, N. J.

PÉNZT pontosan és gyorsan küld az ó-hazába. — HAJÓJEGYEKET Európába és Európából Amerikába az összes hajókra elad. — MINDENNEMŰ OKIRATOKAT szabályszerűen kiállít és konzulátusilag hitelesített. — UTBAIGAZÍTÁS, felvilágosítás és tanács INGYEN. Bármilyen reá bízott ügyben pontosan és gyorsan jár el.

SZUBJEKTIV.

— Képzeld drágám, tegnap egy mesés szindarabot láttam. A legjobb mindazok között, amelyeket eddig irtak.

— Ugyan miféle darab lehetett az?

— A címére már nem emlékszem, csak annyit tudok, hogy az ötödik fölvonásban minden leány kivétel nélkül férjhez megy.

Megjárták, mint a pittsburghi bodik.

Nagy volt Raitzon a munkahiány, azért két szorgalmas bodi elhatározta, hogy Pittsburghba mennek munkát keresni. Az elhatározást tett követte s a bodik későn éjjel meg is érkeztek a nagy gyárvárosba. Nem ismerték ki magukat a városban, hát elmentek a magyar negyedet keresni. Éjfélt után volt az idő, szalon nem volt nyitva, hát nem mehettek be megkérdezni, hogy merre vannak a magyarok. Az utcán pedig ahány embert megszólitottak, vagy zsidóul, vagy tótul felelt nekik. A bodik nem tudtak ezeken a nyelveken beszélni, de mégcsak angolul sem, hát reggel kilenc óráig keresték a magyarokat, míg végre is találtak egy magyar szállodát, ahol pihenésre hajthatták szegény fejüket. Azonnal el is aludtak s aludtak este kilenc óráig, amikor a szobaleány megsokalta, hogy az idegenek nem mutatkoznak, valami bajtól félve feidörömbözte őket. Azóta ha valaki keres valakit s nem tudja megtalálni, rásütik a fenti mondat.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer.
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY.
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS.

Előfizetési ár:
Amerikában egy évre \$2.00
Magyarországra " " \$2.50
10618 Earle Ave., CLEVELAND, O.
Egyes szám ára 10 cent.

DONGÓ

MUNGARIAN COMIC PAPER PUBLISHED
SEMIMONTHLY.

Editor: GEORGE KEMÉNY.

Entered at the Cleveland, O., Post Office as
Second Class Mail Matter
February 15th — 1903 under the act of
March 3, 1879.

VIGYÁZÓ JÁNOS MEGFIGYELÉSEI.

“Nektek két hazát adott a végzet”... énekli rólunk a magyar költő. Igen, nekünk látszólag két hazánk van, s mert mindkettőt szeretjük és becsüljük, ebből származnak a mi nagy bajaink. Szeretjük magyar szülőhazánkat, ahová a szív gyökerei kötnek bennünket, de szeretjük ezt a hazát is, amely fiaivá fogadott bennünket és amely kenyeret s polgárjogot adott nekünk. A két haza szeretete nem jött egymással összeütközésbe, aminthogy a völegény szerelme mellett teljes lélekkel szeretheti az édes szülőanyát.

“Szívet cserél az, aki hazát cserél” — mondja egy másik költő. Sok keserű vád van ebben a mondásban. Meg is szenvedtünk évek során át ezért a fölfogásért. Évtizedeken keresztül nyíltan és titokban azt vetették szemünkre, hogy az új haza fehér kenyere mellett meg-

feledkeztünk a fekete kenyerét is véknyan adó magyar szülőföldről. Évtizedeken át számtalanszor bizonyítottuk, hogy ez a vád alaptalan. Nagy sokára mégis csak elismerték rólunk, hogy az új haza szeretette mellett szívünkbe van zárva a szülőhaza képe.

A véres európai háború folyamán nehéz helyzetbe került az amerikai magyarság. Az új haza üzleti érdekei, a viszonyok alakulása azt eredményezték, hogy mi látszólag szülőhazánk ellenét segítettük ebben a világföfordulásban. Az izmos magyar karok az új haza műhelyeiben gyilkot kovácsoltak testvéreik ellen. Ez volt az amerikai magyarság legkinosabb kereszt-hordása. Az volt a legnagyobb tragikum, hogy a testvérek ellen kovácsolt gyilkok révén szerzett pénzt kuporgattuk a meggyilkolt testvérek özvegyeinek és árváinak segítésére. A vér-pénzen törődtek le a könyvek, oszlott el a nyomoruság.

Az amerikai magyarság vérző szívvel járta a keresztutat. És ha valamikor, úgy most igazán megérdemelte ez a vérző szívű amerikai magyarság a vigasztalást és a barátságos vállveregést. Mert az amerikai magyarság vérző szívvel is teljesítette fogadott hazája iránt való kötelességeit. Fájt nekünk, hogy verejtékünk révén a szülőhaza ellenfelei jutnak előnyökhöz, de mindenkor tiszteltük a fogadott haza törvényes intézkedéseit és a megpróbáltatások nehéz napjaiban se feledkeztünk meg polgári kötelességeinkről.

Senki se csodálkozzék pedig azon, ha a semlegesnek hirdett országban is azt óhajtottuk, hogy otthon küzdő testvéreink kerüljenek ki győztesen ebből a véres tusából. Leködni való rongy népek lettünk volna, ha nem ezt kívánjuk. Nem lehetnénk jó fiai ennek a hazának, ha veszni hagynók, ha megengedett formában nem segítők

otthon vérző, otthon siró testvéreinket.

De a buzgó óhajtás, de a megengedett formában való segítés nem azt jelenti, hogy mi nem tiszteljük új hazánk törvényeit. Az utóbbivaló idők sajnálatos fordulatai miatt szinte fölünkbe ordították azt, hogy kétlakiak vagyunk. Egyesek álomszerű tervei miatt ki akarták rólunk sütni, hogy mi összeesküszünk itt az állam érdekei ellen, hogy mi föl akarjuk itt forgatni az államrendet. Hát ez ellen minden csöpp vérünk föllázad. Ez nem áll, ez a leggyalázatosabb ráfogás.

Azt azonban nem titkoljuk és nem titkolhatjuk, hogy vérző szívvel látjuk itt a municiógyártást. Sokkal jobban szeretnők, ha egyik harcoló fél se kapna innen gyilkoló eszközöket. Ez lenne a legszebb, fogadott hazánkhoz legméltóbb dolog. Vérzik a mi szívünk, könnyet ejt a mi szemünk, de vérezve és könyezve is teljesítjük polgári kötelességeinket. Ne dobjon tehát mi reánk követ senki fia!

JÓRAVALÓ MAGYAROK.

A múlt szám megjelenése óta a következő jóravaló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Dr. Farkas Géza Toledo, Kiss György Cleveland, Bertók Gábor Toledo.

Fogadják a Dongó köszönetét. Hát a többi jóravaló magyarok hol vannak?!

Magyarom!

A szél verje össze a bokáidat, ha ellopod a más Dongóját!

A DONGÓ POSTÁJA.

K. M. Köszönet! Elég kutyául vagyunk ebben a kutya melegben.

H. V. Igaza van, csupa paszsió ebben a szomorú világban vicceket faragni. De nem úgy, hogy egy egész hadtestre való hátralékos keseríti az ember életét. Egyebekben hasonló jókat kívánunk.

A. B. Fölhasználtuk. Máskor is szívesen látjuk, különösen akkor, ha kerit ott egypár beteg.

Sz. I. A viccek nagyon bőven, a betegek pedig nagyon vékonyan jönnek onnan. A legközelebbi viccel várjuk a betegeket.

Tudósító. Kidongtuk. Máskor is megtesszük. Hogy állnak ott a betegek?!

Hátralékosok. Szentpétervár eleste nincs messze, de azért nem kell bevárni, míg az egész Oroszországot elfoglalják. A Dongó várja a hadisarcot, vagyis a betegeket, amiket már régen le kellett volna szurkolni.

G. C. Máskor is szívesen látjuk, de a plajbásza nélkül.

J. K. Válogattunk a sok irásból. Szeretnénk már egyszer válogatni a betegekből.

T. K. A hátunkat nem mi tartjuk a históriáért. Anélkül is van elég bajunk.

Z. H. Sose csodálkozzék! Az élelmések minden alkalmat fölhasználnak arra, hogy beszéltesenek magukról.

K. V. Jól tudja. A kérdéses Warm Vilmos azonos Dienes Mártonnal.

W. H. Muffol gondjaira bízunk.

Több dolgról máskor szólnunk.

Sziciliában.

Az albergós: Bort iszol, Giusepe?

— Nem.

— Sört iszol?

— Nem. Ma vért iszom, mert megcsalt a feleségem.

Hazatérés.

— Mi az, Mari? Maga föl me-részelte venni a kék szoknyámat és a piros bluzomat?

— Mért, talán nem illik ez a kettő össze, nagysága?

AKI VALÓDI MAGYAR BORT AKAR INNI, KÉRJEN

Palugyay J. és Fiai

pozsonyi világhírű cég által töltött és csakis eredeti ládáiban szállított borokat.

VIDDER EMIL**40 Ave C.
NEW YORK.**

képviselő.

Egyedüli képviselője a **Salvator forrás** ásvány-viznek.

Kényelem.

Nyári időben vajmi nehéz dolog a háziasszonyokra nézve, hogy megszabaduljanak a nagy melegtől.

A megoldás — ami a konyhát illeti — a természetes gázban van.

A természetes gáz ugyanis **RÖGTÖNI SZOLGÁLATOT AD** és nem **MELEGITI** föl a konyhát úgy, mint egyéb fűtőanyag.

THE EAST OHIO GAS COMPANY

Superior Ave., Opposite Hollenden Hotel
Cleveland, Ohio

Main 4866

"New Business" Dept.—Central 902

Katonai kiképzés.

A katonák. (Csupa mindenféle uriember, aki untauglich volt és most mint bé osztályu népfölkelő kiképzés alatt van, állnak a kaszárnya-udvar közepén.)

A káplár. (Előttük áll és beszél): Mélyen tisztelt uraim! Nem bundások és nem porosfülűek, nem prófuntpusztítók és nem zöldhasuak, hanem, igenis, mélyen tisztelt uraim, ezenel megkezdem az önök katonai kiképzését, vagyis más szóval az önök katonai kiképzését.

Valaki. (A sorból, akinek ez tetszik és nem tudja még, hogy hogyan is van ez katonáéknál): Nagyon helyes!

A káplár. (Odanéz és nem mondja, hogy kuss. Látszik a torkán, hogy ezt a kussot lenyeli s aztán folytatja): Jól tudván, hogy az urak nem ugyanaz, mint a rendes ujoncjutalék és kapitány ur Kresmarik is megmondván, hogy ha még olyan piszok utolsó népek volnának akkor is megkülönböztetett udvariassággal bánjak az urakkal, én most udvarias megkülönböztetéssel fogom megkezdeni az önök katonai kiképzését, vagyis más szóval az önök katonai kiképzését.

Valaki. Köszönjük szépen a káplár urnak.

A káplár. (Odanéz, kis szünetet tart, előbb nem felel, de aztán mégis felel): Ne méltóztassék! Ne! Ha a káplár beszél, akkor a regruta ur nem méltóztatik. Ha a káplár akármit mond is, a regruta be kegyeskedik fogni a pampuláját. Be! be! Arrul szó sincs, hogy be ne fogja. De ezt csak úgy mellékesen mondom.

Valaki. Hiszen értjük, káplár ur.

A káplár. (Megesóválja a fejét): Nem "hiszen-értjük-káplár ur". Nem arrul van a beszéd, hogy "hiszen-értjük-káplár-ur" ... hanem arrul, hogy hallgatunk, de úgy hallgatunk ám, mélyen tisztelt uraim, mint ahogy a csukaszürke csukahal hallgat a vízbe, de nem mikor már négy hónapja megdőglött. Ugy hallgatunk.

Valaki. Hát hallgatunk is, ami azt illeti.

A káplár. (Érzi, hogy minden hiába. Beletekint a saját tenyerébe, amely vizket, de aztán visszaereszti a tenyeret a comb mellé): No most áttérünk a voltaképpen kiképzésre, vagyis más szóval az urak kiképzésére. Kérem az urakat, sziveskedjenek igényesen állni. Igényesen, mint a sinyór, igényesen, mint a jegenye és nem olyan puklásan, bütykösen, ráncosan, zotykosan, férgesen, mint a kávéházi klejderstokk, mikor gyomorgörse van. (Végigmegy a soron és mindenkit jóságosan megigazgat, de közben pihen és sóhajt és egy-egy mozdulatából kiteszik, hogy sokkal könnyebben ütné agyon valamennyit.) Így ni, kérem, így ni, könyörgöm. Öröm ám az ilyen intelligens legénységet oktatgatni. Na most, mélyen tisztelt uraim, ha aszondom, hogy jobbra nézz, akkor az nem azt jelenti ám, uraim, hogy, teszem föl, balra nézz.

Világért se azt jelenti. Mikor azt mondom, hogy jobbra nézz, akkor az urak lesznek szivesek orcáikat mind, de egyhangulag, jobbfelé fordítani. És egyszerre. Csak éppen mikor mondom, hogy jobbra nézz; mielőtt még megvárnák, hogy mindegyiknek külön-külön mondanám, hogy jobbra nézz. Tehát, mint már volt szerencsém említeni: jobbra nézz.

(Senki sem mozdul).

A káplár. Miért nem kegyeskedtek orcáikat, a megbeszélés szerint, jobbra fordítani?

Valaki. (Felelni akar, de csak a szájkítatásáig jut el.)

A káplár. Felelni méltóztatol?! Ne méltóztassál felelni ön! Ha én kérdezek... ha a káplár kérdez, az nem azt jelenti, hogy a regruta felel. Nem, nem, esedezem... Én addig kérdezhetek, amíg az urak meg nem penészhednek odabenn a glédában, de felelni azért nem muszáj. Nem muszáj! (A szeme szikrázik.) De nem is lehet! (Megnyugszik.) Voltam bátor azt vezényelni, hogy jobbra nézz s önök mégsem fordították jobbfelé ábrázataikat. Miért nem?

Valaki. (Felelni akar.)

Káplár. Vérfagyalóan néz oda): Nana! (Megnyugszik.) Miért nem?

Valaki. (Beugrik és felelni akar).

A káplár. (Szenvedő hangon): Cincorgok alássan: ne kegyeskedjék méltóztatni. Mert nem méltóztathatik annyi zápfog lenni a... De ezt csak úgy megemlítetttem. Egyebekben pedig, ha még egyszer azt mondom, hogy jobbra nézz, akkor minden arc, amely az urakhoz tartozik, legyen szívélyes jobbfelé fordulni. És ne tessenek utólag azt mondani, hogy azt hittük. Mert a hit, ha szigoruan veszszük, mégis a templomba való, ez pedig itt kaszárnya volna, vagy mi, ámbár a fehér-szakállu jóságosan jó atyauristen nem bánik olyan finoman a mennyei rózsáskert rácsos kapuján kikönyöklő ici-pici pufók angyalkák-

Dr. FARKAS GÉZA

1958 Genessee St., E. TOLEDO, O.
5000 DOLLAR BIZTOSÍTÉK AZ ALLAMNÁL.

Magyarországi és itteni peres ügyök gyors és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi tanács és hajójegy. Forduljon hozzá bizalommal.

kal, mint én itt az urakkal... istenük ne legyen. (Harsányan.) Jobbra nézz!

Valaki. (Balra néz.)

A káplár. (Elsápad a fájdalomtól): Instállom... nem úgy gondoltam, hogy harminc ur jobbra nézzen, egy ur meg balra. Mert ha úgy gondoltam volna, akkor úgy kommandíroztam volna, hogy harminc jobbra, egy meg balra. Meg aztán... az a fő, hogy merre is van az a jobbra... Az a jobbra csak arra van, amerre a jobb-kéz van. Amerre nincs a jobb-kéz, arra már nincs jobb. Legyenek szívesek tehát és ehhez tartsák magukat a mélyen tisztelt urak már a közel jövőben is. (Ordít.) Jobbra nézz!

Valaki. (Balra néz.)

A káplár. (Megmered a kintől. Letörli homlokáról a verejtéket, reszkető térddel, egészen halkán): Drága jó uraim..., az Isten áldja meg magukat... adjanak össze egy kis pénzt és béreljenek egy paraszti közlegényt valami csekély napszámmért... egy regrutát, aki folyton itt legyen, míg én az urakat egzecucérozom... aki nem selyemkeszkenő, aki nem ne nyuljhozzám-virágszál... aki... egyszerűen, akinek lebömbölhettem a bőrt a pofájáról... mert így vagy az urak nem tanulják meg a jobbranézz-t, vagy én repedek egészen apró darabokra!

VALLOMÁS.

— Oh Mariska, ne higgyjé, hogy magában csak az aranyborjut imádom!

\$ZEPE\$\$Y

A LEGRÉGIBB MAGYAR KÖZJEGYZŐI, PÉNZKÜLDŐ ÉS HAJÓJEGY IRODA OHIO ALLAMBAN.

Legbiztosabb pénzküldő és hajójegy iroda Amerikában. — Hazai ügyek pontos és szakszerű elintézése. — Honfitársak minden ügyben forduljanak hozzá. Címe: JOS. L. SZEPESSY, 9117 BUCKEYE RD., CLEVELAND, OHIO.

CSAK MAGYARUL!

(Pennsylvaniai csodabogarak.)

Az egyik pittsburghi napilap a szerkesztőségi palota ablakából a legújabb háborus jelentéseket nemcsak angol nyelven, hanem magyarul, németül és tóttul is kiszokta függeszteni. A magyar nyelvű jelentések előtt állandóan nagy csoport magyar ember élvezi a pompás fordításokat, amelyek, mintha csak a Dongó részére készültek volna.

Ime néhány háborus jelentés:

Angolok és Franciák Mindent Fölhoznak, Hogy Németeket Dobáljanak.

Katonai Szakértők Szerint a Lengyel Tőke Elveszett. (A jeles fordító a "capital"-t, a fővárost tőkének fordította.)

(Mikor a Garibaldi nevű olasz hajót egy magyar-osztrák ten-jelentés neveltette meg az olvasót.)

Azt Hiszik, Hogy Garibaldi, Mielőtt a Vizbe Ugrott, Elveszített Egy Srófot. (A szegény fordító azt hitte, hogy Garibaldi ember volt s öngyilkos lett, a crew-t, mely legénységet jelent, srófnak fordította. Szegény Garibaldit persze kacagva könyezték meg az olvasók.)

Varsó elfoglalása előtt ez a jelentés volt:

A Németek Varsót Lepecsételték.

Ez sem rossz:

Angol Miniszterelnök Mondja, Hogy a Háborunak Vége Lesz, Ha az Utolsó Vér lefogyott!

Ez is megható jelentés:

A Helyzet Lengyelre és Baitik Vizekbe Napról-Napra Hevesen Nyilatkozik meg, Hogy a Főtörekvés Irányul a Balkán Uránt, a Hol a Négy Szövetségesek Azon Törekcsenek a Balkány Összeköttetés Ismét Összeállítani. Bulgária Tartja a Kulcsot az Egésznek az Egyesültek Ugy Mint az Angolok Csinálnak Nagy Ajánlatokat, Hogy a Maga Oldalára Birjanak őket nyerni.

"GUD TAJMRA" MENTEK, MINT A CHICAGOI KOMÁK.

A chicagói miszter szépen megkérte a komáját, hogy legyen vendége vasárnap ebédre. Ebédután pedig a miszisz be-mennek "gudtájmot" csinálni. A csomagolja a jó "lancsot" és koma köszönte a meghívást s el is fogadta. A jó ebéd után a miszisz becsomagolt három sült csirkét, átküldte a kis fiát a szomszédba egy "beszketért", azután elindultak, ki a városból egy "farmra". Utközben az egyik koma azt tanácsolta a másiknak, hogy mennének be egy szalónba, mert a "farmán" nem kapnak sem sört, sem mér-gest. A tanács nem volt megve-tendő. A két koma bement a korcsmába s egy óráig ott feled-keztek. Mikor pedig onnan ki-mentek, ugyancsak nehézneak érezték a "beszketeket". Kinál-ták is sűrűn egymásnak. Végre az egyik koma megsokalta a dol-got s azt ajánlotta, hogy a ko-mája menjen a családjával sé-tálni egyet, ő pedig leül és meg-őrzi az "elemózsiát". A család elment sétálni, a koma pedig le-ült a fübe és őrizte a sült csir-két. Nagy volt később a sétálók meglepetése, mert amikor visz-szakerültek, a koma mélyen aludt, a csirkés "beszketnek" pedig csak hülyt helyét találták. Azóta, ha valaki berug és elai-szik rámondják, hogy "gud tájmra" ment, mint a chicagói komák.

WEST HOMESTEADI JÓ-KIVÁNSÁGOK.

Uszitsák rád a veszett kutyát s magadnak kelljen megfol-dozni a nadrágodat.

Iskoláztasson meg a miszi-szed, de ne fogjon rajtad a ta-nítás.

FELHIVÁS!

**AMERIKÁBAN SZÜLETETT ÉS
HONOSITOTT POLGÁROKHOZ!**

Sokkal jobban szolgálja a saját ügyét, akármely párthoz tartozik is, ha NOVEMBER 2-ÁN szavaz, ahelyett, hogy munkába menne. :-:

Háborus humor.

A rossz seb tudja...

Félvilág tudja ma már, hogy a kaposvári 44-eseket, a vitézség eme világhíres virágait, rossz-seb ezrednek is mondják. Lévé az ő vidéküknek elterjedt zokszava:

— Hogy enne meg a rossz seb!

Sebesülten került egy ilyen somogyi virágszál egy felvidéki város kórházába. Összejött ott sebesült vitézekkel. Ezek is hallották már a rossz seb elnevezést, de nem voltak vele teljesen tisztában:

— Komám — kérdi az egyik — mi is hát a rossz seb?

A 44-es gondolkozik egy keveset, aztán int egyet a negyvennégyes kezével:

— Hát a rossz seb tudja!

Egy kis tévedés.

P. ezredorvos, ki szigorúságáról volt híres, éppen rendelt, mikor H. főhadnagy tiszti szolgáját átküldte a rendelőbe egy üzenettel.

A fiunak várni kellett, míg rá került a sor, mert igen sok beteg volt. Végre beengedték az orvoshoz. A fiu haptákba vágja magát és beszélni akar, de az ezredorvos nem engedi szóhoz jutni, hanem rákiabál, hogy vetközzék le, mert nincs sok ideje, aztán beszélhet.

A fiu nem tehetett egyebet, minthogy levetkezett, mert hisz parancs: az parancs és így meztelenül haptákba vágja magát és elkezd mondókáját:

— Alássan jelentem a főhadnagy ur kéreti az ezredorvos urat, hogy rendelés után a kaszinóba jöjjön át kártyázni!

A stilus.

Történik egy harcba induló induló csapatnál.

A kapitány beszédet mond:

— Sűrű, sötét felhők tornyosulnak hazánk egén, most jön el a katonai hűségnek, hősiségnek nehéz, de dicsőséges próbája... Örmester Copák, magyarázza tovább a mancsaftnak!... Örmester Copák:

— Aszongya a kapitány ur hogy holnap eső lesz, hát köpönyekben lesz a rukkolás.

A furfangos masina.

Mesélik az öreg népfölkelőknek ifjabb bajtársai, hogy a né-

metek micsoda furfangos masinákat tudnak csinálni: olyan tábori konyhájuk van, hogy a gépbe beleöntik a lisztet s a gép addig dagasztja, gyurja, süti míg kijön belőle a kész kenyér.

Mogorván hallgatja a dunántuli öreg magyar a német testvérek nagy találmányosságát. Majd foghegyről odaveti:

— Olyan masineriát csináljon a német, hogy egyik oldalon beteszik a szőlőt s a másikon kibujják a részeg ember!

(K. Ferenc, Zalaegerszeg)

A komitácsi.

Kérdi a gazdaember a sebesült bakát:

— Mondd csak Pista öcsém mi fajta ember a komitácsi?

— A komitácsi — gazduram — furcsa huszár. Előbb a fára mász, osztán a fán lóg!

Honfitárs!

Már a szőlőt is préselik, hát belőled csakugyan nem lehet kipréselni a betgeket?!

MINDEN HOZZÁM ÉRKEZŐ PÉNZKÜLDEMÉNYÉRT

SZAVATOLOK

Pénzküldeményeit juttassa hozzám, mert én azokat

POSTAI ÚTON

a leggyorsabban, a legpontosabban és a **LEGBIZTOSABBAN** kiutalom az óhazai címzetteknek. Otthon **VÁRVA-VÁRJÁK A PÉNZT ÖNTŐL**, küldjön tehát **ÁLTALAM** és minél gyakrabban. **voit cs. és kir. konzuli ügyvivő**

NÉMETH JÁNOS, bankár

457 WASHINGTON ST.

NEW YORK, N. Y.

Városi fiókiroda: 1597 Second Ave., New York.

MAGYAR HIRLAP

a legolcsóbb magyar napilap Amerikában.

ELŐFIZETÉSI ÁRA

egy évre **3 dollár**

4 hónapra **1 dollár**

Egyes szám ára **mindig 1 cent.**

MAGYAR HIRLAP

magyar emberek tulajdona. - Szerkesztője:
Kemény György. - Mutatványszámot kívánatra szívesen küld a kiadóhivatal. - Clevelandban egész héten **6 centért** kaphatja meg mindenki házhoz szállítva a lapot. - Jelentse be címét a kiadóhivatalnál.

MAGYAR HIRLAP

8802 Buckeye Rd.

Cleveland, O.

TALÁNYOK.

Mi ez?

Haza 1 sziv
Haza

A megfejtés díja: egy szép Lányv.

A megfejtés beküldésének határideje: 1915 szeptember 26.

A mult számban közölt talány helyes megfejtése:

Pihenő honvédek.

Helyes megfejtést küldtek be a következők:

Kopácsy János, Czetényi G., Ozsváth Ferenc, Forsthofer István, Rembeczky István, Roskó Ferencné, Csikja János, ifj. Szórádi Bálint, Petrássevich Ákos, Kánya Gusztáv, Frank Ignác, Maczko I., Veres József, Maczik János, ifj. Szaniszló István, Kovács Imre, Kellerman János, Herczeg A., Vereb István, Kovács Helén.

A jutalmul kitűzött könyvet **Veréb István** (Braznell, Pa.) nyerte meg.

A LÖVÉSZÁROK.

— Én mégis azt mondom magának..

— Szünet! Nekem ne mondjon semmit. Mit tudja maga? Van magának fogalma arról? Nevetséges.

— Én is olvastam..

— Nem olvasni kell! Azt végig kell csinálni! Ott feküdni a sárban és a porban..

— Sár és por nincs egyszerre.

— Haha! Van. Én mondom, hogy van. De azt maga el sem tudja képzelni, maga nyápic cingár, maga cingár dongár.. Ahol fekszem, ott por van alattam, mert oda nem esik az eső; de

ahol nem fekszem, ott sár van mellettem, sár, sár, feneketlen sár..

— Így már lehetséges.

— Lehetséges? Nevetséges! Hogy mikor én azt mondom így és így van, akkor maga rávágja, hogy lehetséges. Biblia! Barátom: biblia az, amit én mondok, tegye a szivét a kezére és esküdjön meg rá! Olyan szentírás az én szavam.

— Kérem, kérem..

— És az izgalom! Mit gondol maga az izgalomról?

— Lehet ott egy kevés..

— Annyi van, hogy egy szanatóriumot bőven el lehetne látni vele és még maradna is. Akkora izgalom ez, feküdni hason, kinézni a résen és várni, míg jön a gránit..

..át!

— Hát persze, hogy át. Átjön az ellenségtől a gránit.

— Nem -it.

— Persze, hogy nem itt, hanem ott. Éppen azt mondom, hogy ott mi van. Itt? Itt kávéház van és beülés a kávéházba és locafecse és terepere van és viccelés, amíg ülnek és bliccelés, mikor felkelnek. Mondhatom magának, hogy egy mészárszéken láttam kiírva, — Isten tudja miért pingálta oda a cimfestő, talán keserű lelke felzokogásaként? — hogy mi van Pesten: fartó, barátom, fartó.

— Az már rég nincs. Se fartó nincs, se vesepecsenye. Fartót akart mondani?

— Ne cibálja a betüimet! Lehet, hogy én nem beszélek olyan jól, mint maga, de a szivem a helyén van s a cselekedeteim ékebben szólnak, mint ha maga székre áll és onnan prédikál. Csak egyetlenegy délutánt töltene a lövészárokból, lehet, hogy fürödni mene utána, de a lelke megtisztulna.. Az felemelő és lesújtó.. az.. az..

— Bocsánat, én nem tudtam, én azt hittem, hogy kegyed..

— Ne higgyen semmit! Csak egy félórát legyen ottkint, a lövészárokból! Nem itt meglapulni a hinterlandon! Nem!

— Kegyed sokáig volt ott?

— Elég sokáig!

— Nagy strapa?

— Óriási!

— És hogy állunk?

— Azt az ember arról az egy kis pontról nem tudja megítélni.

— Ön Galiciában volt, vagy Varsó alatt, vagy a Lublin mellett?

— (elmosódottan): Nem.. a Pasaréten.

(Csend.)

(A megleckéztetett ember magában): Majd megnézem a térképen.. Ez az ökor olyan magyarmiskásan mondja a lengyel helyneveket, mintha Cinkotát mondana. De elég ha ott volt, nem muszáj neki tudni, hol az az ott.

DONGÓ

NEW YORKI VEZÉRKÉPVISELET.

DONGÓ

GENERAL REPRESENTATIVE OFFICE
IN NEW YORK, N. Y.

Manager: J. R. ÁRBÓCZ.

Posta cím — Address:

OFFICE OF THE MAGYAR HIRLAP
409 E. 146th St., NEW YORK, N. Y.

Phone: Melrose 9133 W.

Fenti vezérképviselő hatásköre kiterjed New York, New Jersey, Connecticut, Massachusetts, Maine, Vermont, Delaware, Maryland államokra és Pennsylvania állam keleti részére. Figyelmeztetünk mindenkit, hogy csak azon ügynökök vannak meghatalmazva, akik fel tudják mutatni az Iroda pecsétes megbízó levelét, az Iroda hivatalos papírján.

Bridgeport város és a M. B. E. Sz. letéti helye.
THE FIRST BRIDGEPORT NATIONAL BANK
 OF BRIDGEPORT, CONN.
 Main és Banks utcák sarkán.

CHARLES G. SANFORD, Elnök.
 F. N. BENHAM, Alelnök.
 P. W. WREN, Alelnök.
 O. H. BROTHWELL, Pénztárnok.
 H. C. WOODWORTH, Segéd-pénztárnok.
 F. N. BENHAM, Jr., Segéd-pénztárnok.
 F. W. HALL, Segéd-pénztárnok.

A bank elfogad betéteket kereskedőtől, egyesületektől, valamint magánosoktól. — Udvarias kiszolgálás.

SCHWARTZ B.

2830 E. 79 st., CLEVELAND, O.

KÖZJEGYZŐ. Pénzküldés a világ minden részébe.

HAJÓJEGYEK minden vonásra.
 Mindenféle ital kicsiben és nagyban.
 Vidéki megrendeléseket is elfogad.

Diszokmányt

rajzokat, festményeket, hirdetések rajzol és fest
KEMÉNY JÁNOS
 a nagy Dongó rajzolója.

Címe:
 Corner Buckeye Road. &
 East 89 Str.
 CLEVELAND, O.

SCHWARTZ H. VILMOS

ÖGYVÉD ÉS HITES KÖZJEGYZŐ
 Iroda: 304 Superior Ave., N. V.
 Lakása: 1832 East 101 Str.
 Telefon: Main 639 és Cent. 6904
 Tel. Doan 2604-R és Princeton 2112-R.

JÓ BOR, JÓ EGÉSZSÉG!

2633 E. 89 St.
 Én, Veterán Pesta hatvanszor kúszok, hogy soha olyan jó bort nem ittam, mint Juhász Istvánál a Boltonon. Azért a ki jó bort akar inni, vegyen tőle. Atreca:
JUHÁSZ ISTVÁN corner Kennedy és E. 89 Str., CLEVELAND, O.

Laczkó József híres ember:
 A szkunerre láncot nem ver,
 Bátran rakja ki a bárta.
 A mérges meg olyan nála,
 Hogy ki abból jól benyaka,
 Vén korában is fiatal.
 8107 Rawlings Av. Cleveland, O.

HOTEL MIDDLESEX
 Woodbridge-on (magyarul Ubrics) van Amerika egyik legtisztább hotelja, a melynek GALAJDA PISTA a tulajdonosa. Valóságos minta-szálloda.
 Étél, ital s szivar olyan van nála, hogy az embernek hét rőfre nyullik utána a nyála.

A. STRASSBURGER and Co.

Imakönyv, olvasmány, pipa, dohány és más hasznos áru sohol nem kapható oly nagy választékban, mint nála.
 925 FIFTH AVE., PITTSBURG, PA.

Galbos János szalonjában Vigan szől a nóta.
 Pohár hozzá a hegedű.
 A vonó a kóta.
 Aki hozzá betér,
 Meg nem bánja soha;
 Mert Galbos itala
 Nem hitvány mostoha.
GALBOS JÁNOS szalonja
 9204 Cumberland Av., Cleveland, O.

Verhovay Segélyegylet

A LEGREGIBB MAGYAR EGYESÜLET AMERIKÁBAN.

Fizet 1000 dollár haláleseti illetéket.
 Fizet továbbá \$500 félszegélyt, \$300 csonkulási díjat és 3 évig betegséglét.
 Aki családját szereti, álljon be az egyesületbe. Minden felvilágosítást szívesen megad.

GÁBOR ISTVÁN
 FÖTITKÁR

320 Jenkins Arcade Pittsburgh, Pa.

ROTH BANKHÁZAI

PÉNZKÜLDÉS HAJÓJEGYEK KÖZJEGYZŐI IRODA HAZAI JOGI ÜGYEK

401-403 Jerome Ave., McKeesport Pa.
 110 Smithfield St., Pittsburgh, Pa.

Chas. Felek
 Lejár 14. 12. 15.
 508 W. 114 St.

DEMCHÁK ISTVÁN
LEGNAGYOBB MAGYAR PÁLINKA KERESKEDÉSE.
 HAZAI BOROK, SZILVÓRIUM, TÖRKÖLY, VALÓDI JAMAICA - RUM.
 AZ E. Á. BARMELY RÉSZÉBE KÜLD ITALT.
 8933 BUGKEYE RD. (177 SO. WOODLAND) CLEVELAND, O.
 IRJON ÁRJEGYZÉKÉRT